

Г. Дехтяр
Студентка 3 курсу спеціальності соціальна робота
Коледжу економіки та соціальної роботи
ОНУ імені І. І. Мечнікова
місто Одеса, Україна
Науковий керівник:
Канд.політ.н., доцент кафедри «Соціальних теорій»
ФПСР ОНУ імені І. І. Мечникова
О. О. Нікогосян

ІНФОРМАЦІЙНА ПРОФІЛАКТИКА ПРОБЛЕМ НАСИЛЛЯ ПО ВІДНОШЕННЮ ДО ЖІНОК

На жаль, у наші часи проблема насилля до жінок дуже актуальна у всьому світі. Побороти цілком цю перешкоду до спокійного життя не виходить. Але на даний момент є багато профілактичних заходів, які направлені на передбачення насильства у родині й заходи реабілітації(у випадку, якщо передбачити не вийшло). Тема цього дослідження розглядає саме насильство над жіночою статтю без вікових обмежень. За результатами соціологічного дослідження «Гендерні стереотипи та ставлення громадськості до гендерних проблем в українському суспільстві» (2006), найпоширенішим видом насилля було названо

наси́льство в сім'ї з боку партнера по шлюбу. Жінки зазнають його вчетверо частіше за чоловіків. Тому в Україні ще більше як десять років тому почали вживати заходи для допомоги жертвам насилля і попередження цього явища.

У 2001 році в Україні було ухвалено закон «Про попередження насильства в сім'ї» — перший у колишніх радянських республіках. Відповідно до цього закону, насильство в сім'ї — будь-які умисні дії фізичного, сексуального, психологічного чи економічного спрямування одного члена сім'ї стосовно іншого члена сім'ї, якщо ці дії порушують конституційні права і свободи члена сім'ї як людини та громадянина і завдають йому моральну шкоду, шкоду його фізичному чи психічному здоров'ю.

Насильство над жінками ще з давніх часів обумовлюється стереотипним та принциповим мисленням людей щодо нерівності статей. Насильство проти жінок є одним з ключових соціальних механізмів, з допомогою котрих жінок примушують до позиції підлеглості стосовно чоловіків. Декларація про усунення насильства проти жінок (прийнята ООН у 1993 році) класифікує насильство проти жінок у три категорії: насильство, що відбувається в родині (домашнє насильство), таке, що відбувається в суспільстві, і насильство, яке чинить чи виправдовує держава.

Боротьбі з насильством проти жінок та сімейним насильством на міжнародному рівні присвячувались ініціативи Ради Європи, починаючи з 1990-х років. Багаторічна підготовка та дискусії закінчились складанням Стамбульської конвенції — законодавчо закріпленого потужного інструменту, котрий «створює вичерпну законодавчу рамку та підхід до боротьби з насильством проти жінок» та сфокусований на запобіганні домашньому насильству, захисті постраждалих та провадженні судових справ над злочинцями. Документ визнає насильство проти жінок водночас і порушенням прав людини, і формою дискримінації; встановлює чіткий зв'язок між досягненням гендерної рівноправності та викоріненням насильства над

жінками; включає комплексні міри для запобігання та боротьби з насильством проти жінок, захисту та підтримки жертв та свідків насильства (включаючи дітей), покарання кривдників та контролю за впровадженням Конвенції у країнах-учасниках. Україна підписала Стамбульську конвенцію, проте у формулюванні, що виключає можливість ратифікації.

Якщо казати саме про організації, які займаються запобіганням та боротьбою з насиллям то насамперед треба виділити Міжнародний жіночий правозахисний центр «Ла Страда — Україна». Центр працює в напрямі запобігання торгівлі людьми, особливо жінками й дітьми, ліквідації всіх форм дискримінації. Також громадська організація «Жіночі перспективи», у Львові, займається проблемами безробітних жінок, жінок, які потерпають від насильства в сім'ї, торгівлі людьми, дискримінації. З проблемою домашнього насильства працює Міжнародний гуманітарний центр «Розрада».

Інформаційна браслетна кампанія «Залишайся людиною» змінює стереотипи і долає страх мовчання у разі насильства.

Існує також проект у Національній поліції «Поліна» для протидії домашньому насильству. Працівники і працівниці мобільних груп мережі «Поліна» пройшли навчання. Цей курс підготовки допомагає якісніше і професійніше надавати допомогу потерпілим від домашнього насильства.

Потрібно сказати, що в боротьбі з будь якою проблемою в суспільстві потрібно починати з роботи над собою. Не чинити насилля та бути активним громадянином, щоб встигнути передбачити випадки насилля над людьми які знаходяться поблизу. Ще, головний аспект боротьби з насиллям над жінками це не боятися казати про це, звертатися в органи які можуть допомогти. Призивати людей не боятися казати. Усі жінки мають бути проінформовані про те, що потрібно робити у разі насилля.